

‘ಪಯಾಖಿಲಿ’ ಹಾಗೆಂದರೆ ರಷ್ಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

‘ಪಯಾಖಿಲಿ’ ಎಂದು ಭಾವುಕನಾಗಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅಂದಿನ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೈಕೊನೋರ್ ಉಡಾವಣಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲೆದ್ದ ಬೃಹತ್

ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ, ಅದರ ಹೊರಭಾಗದ ಉಷ್ಣತೆ 1000 ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್‌ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಏರಿತು. ಆದರೆ ನೌಕೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕವಚ ಒಳಗಿದ್ದ ಗಗಾರಿನ್‌ನನ್ನು ಪ್ರಖರ ಶಾಖದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿತು.

ನೌಕೆ ಏಳು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗಗಾರಿನ್ ನಂತರ ಪ್ಯಾರಾಚ್ಯೂಟ್ ನೆರವಿನೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದಿಳಿದ.

ಈ ರೀತಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸುತ್ತಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು ಗಗಾರಿನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಮಯ ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇ? ಕೇವಲ 108 ನಿಮಿಷಗಳು. ಇದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕ್ರಿ.ಶ. 1519 ರಲ್ಲಿ ಫರ್ಡಿನೆಂಡ್ ಮೆಗಲಾನ್‌ನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಯಣವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ ‘ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ’ ಎಂಬ ಹಡಗು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು!

ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯ

ಗಗಾರಿನ್‌ನ ಯಶಸ್ವಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನ ಮಾನವನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿತು ಹಾಗೂ ಭೂ, ಜಲ ಹಾಗೂ ವಾಯುಮಂಡಲಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ನಂತರ ಅವನ ಶತಶತಮಾನಗಳ ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನದ ಕನಸನ್ನು ನನಸಾಗಿಸಿತು; ಅನ್ವೇಷಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಗಗಾರಿನ್ ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ.

ಮಾನವನ ಮೊದಲ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಯಾನ ಘಟನೆಯ ನಂತರದ ಆರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶಯಾನ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. 2020 ರ ಅಂತ್ಯದ ಹೊತ್ತಿಗೆ 41 ದೇಶಗಳ 568 ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಗಗಾರಿನ್‌ನಂತೆ ರಾಕೆಟ್ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ನಂತರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ನಡೆದಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನೂರಾರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಭೂಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ ದಾಖಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಾದವೆಂದರೆ ಕಲ್ಪನಾ ಚಾವ್ಲಾ ಅವರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳಾದ 21 ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳು ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನದ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಸಾವಿಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ತ್ಯಾಗ ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನದ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ.

ಗಗಾರಿನ್ ಹಾಗೂ ನಂತರದ ಅಪಾಲೋ ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಕೆಲಸ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುರಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಸುಖಮಯವಾಗಿದೆ. ಗಗಾರಿನ್ ತೆರಳಿದ ಅತ್ಯಂತ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ‘ವಸ್ತಾಕ್’ ಕೋಶದ ಬದಲು ಇಂದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಷ್ಯಾದ ‘ಸೋಯೂಸ್’, ಅಮೇರಿಕಾದ ‘ಕ್ರೂ ಡ್ರ್ಯಾಗನ್’, ಚೀನಾದ ‘ಶೆನ್ ಛೋ’ ಅಂತರಿಕ್ಷನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ

ಯೂರಿ ಗಗಾರಿನ್

ರಾಕೆಟ್ಟೊಂದರ ಮೇಲಿದ್ದ ‘ವಸ್ತಾಕ್ 1’ ಅಂತರಿಕ್ಷ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ದೊಡ್ಡ ರಾಕೆಟ್ಟೊಂದು ಮಾನವನಿದ್ದ ಅಂತರಿಕ್ಷ ನೌಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮೇಲೇರಿದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು. 1961 ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 12 ರಂದು ಭಾರತೀಯ ಕಾಲಮಾನ 11:37ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ 28 ವರ್ಷದ ಯೂರಿ ಅಲೆಕ್ಸೆವಿಚ್ ಗಗಾರಿನ್ ರಾಕೆಟ್ಟೊಂದರ ಬೆನ್ನೇರಿ ಗಗನಕ್ಕೆರಿದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಂತರದ 10 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರಾಕೆಟ್ ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ, ಸುಮಾರು 28 ಸಾವಿರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ವೇಗವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಭೂವಾತಾವರಣದಾಚೆ ಇರುವ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ (ಸ್ಪೇಸ್) ವಸ್ತಾಕ್ ನೌಕೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿತು!

ಅಪಾರವಾದ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಉಳ್ಳ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನಾವು ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತರಿಂದ ನಲವತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಸರಾಸರಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ದೈನಿಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಊಹಿಸಲೂ ಆಗದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದ ಗಗಾರಿನ್ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಮೊದಲ ಮಾನವನಾದ.

ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಗಗಾರಿನ್ ಇದ್ದ ವಸ್ತಾಕ್ ನೌಕೆಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ರಾಕೆಟ್ ಯಂತ್ರವು ಆ ನೌಕೆಯ ವೇಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭೂಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಾಗದ ವಸ್ತಾಕ್ ವಾತಾವರಣದೊಳಗೆ ‘ಧುಮುಕಿತು’.

ನಂತರದ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣದ ಗಾಳಿಯ ಜೊತೆ ಉಂಟಾದ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ನೌಕೆಯ ವೇಗ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ

ಭೂಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂತರಿಕ್ಷ ನಿಲ್ದಾಣದ ಭವ್ಯ ನೋಟ. ಚಿತ್ರಕೃಪೆ: ‘ನಾಸಾ’

ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಅಮೆರಿಕದ ಚಿಂಪಾಂಜಿ ‘ಹ್ಯಾಮ್’ ಚಿತ್ರಕೃಪೆ: ‘ನಾಸಾ’